



sylua, ericetum, et quidem situs sublimioris 3), quae cum optime conueniunt in montem nostrum, quid opus in Latium vel Graeciam tendere, vt nominis indigeni rationem inuestigemus? quam deriuationem non parum adminiculantur antiquiores montis denominationes: *Eytheresberg*, *Eydersberg*, *Heydersberg* &c. Vel si mauis, deducas nomen a Germanico *Etter*, *Ether*, *Eder*, *Ider*, s. *Itter*, septum, protensum, cinctura loci, quod verbum hodie in Sueuia viget, vbi iurisdictio et decimae distinguntur in *inner Etters* et *auffer Etters* 4), vt *Ettersberg* denotet montem, qui hanc regionem cingit versus occidentem. Immo superest adhuc alia nominis deriuatio ab *Ede*, auis, voce Celtica, quod in plurali habet *Edder*, vnde *Edderdunen*, plumae auium molliores 5). Per nos sumas deriuationem, quaecunque libuerit.

Vi vocis *Ettersburgum* initio non vicus, sed arx s. castellum (*Burg*) fuit, quod cum illi temporis successu casae quamplurimae accederent, in vicum excreuit. Reperiuntur adhuc in montis cacumine vestigia arcis destructae, sed hanc vico esse iuniorum, illam autem, quae initio hic fuit exstructa cuique proprie nomen *Eydersburg* inditum, in ipso vico extitisse nullus dubito. Nam *Ludouicus Sanctus*, Thuringiae Landgrauus, in Palaestinam tendens fratri *Henrico Rasponi*, post Regi Germaniae, iniungebat, vt castrum *Eitersburgk* in praeiudicium adiacentis Coenobii constructum dirueret 6), qui ei quoque, quanquam ferius, morem gessit 7). Hoc castrum fuit sine dubio illud, cuius rudera in montis sublimitate adhuc supersunt. Non nescio, ab aliis Historiae plenioris de

3) Schilter. Antiqq. Germ. Tom. III. p. 438. Wachter. Glossar. Germ. col. 685.

4) Haltaus. Glossar. col. 414. seq. Scherz. Glossar. T. I. col. 360. seq.

5) Leibniz. Collect. Etymolog. P. I. pag. 84. voc: *Adar*. Wachter. l. c. col. 334.

6) Hist. plenior Landgrauior. Thur. ad a. 1227. ap. Eccard. Geneal. Sax. col. 420.

7) Hist. cit. ad a. 1228. ap. Eccard. l. c. col. 421. & ap. Pistor. S. R. G. Tom. I. p. 1324.